

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/384/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916212012
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7916212012.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členov senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: Y. J., X.. XX. XX. XXXX, L. Y. R. X. L., F. XXX/XX, proti žalovanému: E. D., X.. XX. XX. XXXX, L. Y. X. P., P. XX/XX, zast. JUDr. Vladimírom Sabadošom, advokátom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 77, o zaplatenie sumy 7.396,72 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 11C/285/2016-115 z 05. 06. 2018

rozhodol:

Z r u š u j e medzitýmny rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo „súd“) medzitýmnym rozsudkom rozhodol, že nárok žalobcu čo do základu je daný.

2. Rozhodol tak o základe nároku, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie motorového vozidla tvrdiac, že žalovaný užíval motorové vozidlo bez právneho dôvodu.

3. Vychádzal z tohto skutkového stavu veci: na tunajšom súde sa viedlo pod spisovou značkou 14C/445/2015 konanie o nároku žalobcu E. D. proti Y. J. na sumu 5.000 eur s prísl., ktorú vyplatil menovanému za osobné motorové vozidlo F. R., lebo sa mal následne stať namiesto Y. J. jeho oprávneným užívateľom vo vzťahu k spoločnosti ČSOB Leasing a.s. K tomu však v konečnom dôsledku nedošlo. Rozsudkom zo dňa 03 .06. 2016 zaviazal súd Y. J. zaplatiť E. D. sumu 5.000 eur s prísl. a súčasne vylúčil jeho protinávrh na zaplatenie sumy 7.396,72 eur (7.721 švajčiarskych frankov) za užívanie auta E.. D. počas 156 dní na samostatné konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 08. 2016. V konaní 14C/445/2015 bolo zistené, že dňa 21. 08. 2012 uzavrel Y. J. ako dlžník a spoločnosť ČSOB Leasing, a.s. ako veriteľ Zmluvu o spotrebnom úvere číslo: N.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebného úveru na financovanie kúpy osobného vozidla F. R. za kúpnu cenu 27.345 eur, pričom časť kúpnej ceny 6.836,25 eur bola vyplatená dlžníkom vopred. Výška spotrebného úveru tak predstavovala sumu 20.508,75 eur. Pohľadávka veriteľa z úveru bola zabezpečená Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k autu zo dňa 21. 08. 2012. Podľa tejto zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva dlžník Y. J. previedol svoje vlastnícke právo k osobnému vozidlu F. R. kúpenému za úver na veriteľa ČSOB Leasing a.s. až do úplného splnenia svojich finančných povinností z úveru. Účastníci zmluvy sa súčasne dohodli, že nový vlastník ČSOB Leasing a.s. prenecháva titulom výpožičky dané auto do užívania Y. J. bez možnosti aby ho tento prenechal inej osobe na dobu dlhšiu ako jeden týždeň. Y. J. sa následne v septembri 2013 dohodol ústne s E. D. , že tento si od neho prevezme vozidlo F. R. a Y. J. vybaví oficiality v spoločnosti ČSOB Leasing a.s., tak, že na neho postúpi svoje zmluvné práva a povinnosti voči tejto spoločnosti. E. D. začal dané auto užívať 13. 09. 2013 a užíval ho až do 15. 02. 2014 (156 dní). Táto skutočnosť nie je medzi účastníkmi sporná. Počas užívania auta E. D. postupne vyplatil Y. J. od 13. 09. 2013 do 24.

01. 2014 spolu 10.392 švajčiarskych frankov, v prepočte 10.052,22 eur. K vybaveniu formalít ohľadom auta vo vzťahu k spoločnosti ČSOB Leasing a.s. z Y. J. na E. D. však v konečnom dôsledku nedošlo. Y. J. požiadal svojho veriteľa ČSOB Leasing a.s. o zmenu subjektu zákaznickej zmluvy a to v liste zo dňa 22. 12. 2013. Spoločnosť ČSOB Leasing a.s. však so zmenou nesúhlasila (čl. 62 v terajšom spise). Y. J. si svoje povinnosti zo zmluvy plnil riadne a včas. Zmluvný vzťah bol predčasne ukončený dňa 13. 01. 2015 z dôvodu žiadosti dlžníka o predčasné splatenie záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy. E. D. užíval auto počas celej doby 156 dní riadnym spôsobom. Jazdil na ňom vo Švajčiarsku, kde v tom čase pracoval a bola tam aj jeho matka. Keď bolo jasné, že k tzv. prepisu auta na neho nedôjde po výzve Y. J. pricestoval s autom na Slovensko a podľa jeho pokynov ho odovzdal v jeho trvalom bydlisku, kde ho od neho prevzala matka pani J.. V tom čase už boli medzi ním a Y. J. nedorozumenia.

4. Vychádzajúc z § 212, § 214 ods. 1, § 150 ods. 1, § 149, § 191 ods. 1, § 215 ods. 1 C.s.p., čl. 8 Základných princípov C.s.p., § 451 ods. 1, § 456, § 458 ods. 1 OZ konštatoval, že predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie osobného motorového vozidla po dobu 156 dní, pričom užívanie vozidla aj doba užívania nie je medzi stranami sporná. Spornou je tvrdenie, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie prevyšujúce sumu 5.052,22 eur uzavrel, že žalovaný na preukázanie svojich tvrdení, že sa ústne dohodol pri vrátení auta so žalobcom na odplatu za jeho užívanie vo výške ním nežiadaných 5.052,22 eur z vopred vyplatených peňazí za auto, nepredložil súdu v rámci svojej procesnej obrany žiaden dôkaz. Uzavrel, že ním popísaný skutkový stav tak zostal len v rovine jeho tvrdenia, ktoré bolo druhou stranou popreté. Konštatoval, že nebolo preukázané, aby medzi účastníkmi bola pri vrátení auta uzavretá dohoda o odplate za užívanie auta. Uzavrel, že dohoda o užívaní auta mohla byť účastníkmi uzavretá aj pri odovzdaní auta, a to buď písomne, ústne alebo konkludentne. Uzavretie konkludentnej dohody však nemožno bez ďalšieho vidieť v samom dlhodobom užívaní veci určitým spôsobom. Uzavrel, že nebolo preukázané, aby žalobca súhlasil s bezplatným užívaním auta a tiež nebolo preukázané, aby sa účastníci dohodli na peňažnej náhrade za užívanie auta pri jeho odovzdaní žalovanému. Obaja účastníci očakávali iné ukončenie ich vzťahu a to, že žalovaný vstúpi do práv a povinností žalobcu vo vzťahu k vlastníkovi auta, teda otázku užívania auta neriešili, čo korešponduje aj so samotným tvrdením oboch účastníkov o tom, že žiadnu dohodu (nájomnú, podnájomnú, inú) pri odovzdaní auta neuzavreli.

5. Prihliadajúc na výsledky dokazovania uzavrel, že v zmysle zmluvy o zabezpečovacom prevode práva uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou ČSOB Leasing a.s. právo užívať sporné motorové vozidlo F. R. mal výhradne žalobca. V zmluve bolo priamo dojednané, že nesmie dať vozidlo do užívania inej osobe bez súhlasu vlastníka na dobu dlhšiu ako jeden týždeň. Túto svoju povinnosť žalobca porušil. Porušenie tejto povinnosti vo vzťahu k vlastníkovi auta však podľa záveru súdu nemá vplyv na zodpovednosť žalovaného za vznik bezdôvodného obohatenia za užívania auta, ktorá zodpovednosť je založená na objektívnom princípe. Preto tvrdenie, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi považoval za právne bezvýznamné. Uzavrel, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti zo zmluvy o zabezpečovacom prevode práva. Žalovaný zodpovedá za vznik bezdôvodného obohatenia, pretože užíval auto bez právneho dôvodu. Na základe týchto skutočností rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

6. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ C.s.p. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo zmeniť a rozhodnúť, že nárok žalobcu čo do základu nie je daný. Domáhal sa náhrady trov odvolacieho konania. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Pochybenie súdu videl v tom, že zamietol vykonať navrhované dôkazy, ktoré boli navrhnuté už v písomných vyjadreniach. Namietal, že výsluchy účastníkov v tomto konaní nevykonal, pretože tieto dôkazy boli vykonané v konaní vo veci 11C/285/2016 (konanie o vylúčenej veci na samostatné konanie). Nevykonaním výsluchu žalobcu a žalovaného znemožnil žalovanému klásť otázky ku skutkovému stavu. Súd sa obmedzil iba na oboznámenie sa s listinnými dôkazmi z pripojenému spisu 14C/445/2015 a následne ich v predmetnom konaní (11C/285/2016) citoval ako výpovede strán v konaní. Týmto konaním bolo podľa neho jednoznačne porušené právo na spravodlivý proces. Bol toho názoru, že súd dospel na základe zistených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predovšetkým sa nevyporiadal s námietkou, že v tomto prípade nenastali zákonné predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, lebo pre vznik tohto osobitného záväzkovoprávneho vzťahu sa vyžaduje kumulatívne splnenie zákonných predpokladov. Prvým zákonným predpokladom je objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či

prospechu merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Toto obohatenie musí ísť na „úkor“ iného subjektu práva. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu a úbytkom v majetkovej sfére iného subjektu. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov správnych vzťahov. V konaní však nebolo preukázané, aby na úkor žalobcu došlo k majetkovému prírastku na strane žalovaného. V tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že v konaní sp. zn. 14C/445/2015 bol priznaný terajšiemu žalovanému nárok vo výške 5.000 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré rozhodnutie je právoplatné a vylučuje možnosť priznania nároku z toho istého titulu terajšiemu žalobcovi na základe tej istej právnej skutočnosti. Nesprávne právne posúdil súd aj ďalšie podstatné skutočnosti, keď konštatoval, že „porušenie povinnosti žalobcu vo vzťahu k vlastníkovi auta nemá vplyv na zodpovednosť žalovaného na vznik bezdôvodného obohatenia na jeho strane za užívanie auta, ktorá zodpovednosť je založená na objektívnom princípe; tvrdenie žalovaného, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi, a preto je potrebné jeho návrh zamietnuť je tak právne bezvýznamné“. V tejto súvislosti namietal, že žalobca v rozhodnom období nebol vlastníkom motorového vozidla, nebol oprávnený prenechať financovaný predmet na užívanie na dobu dlhšiu ako 1 týždeň inej osobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu. Nebol oprávnený dať predmetné vozidlo do užívania inej osoby bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka, teda konal protiprávne a takému konaniu náš poriadok neposkytuje právnu ochranu. V tejto súvislosti poukazoval na ust. § 3 ods. 1 OZ. Napokon poukázal na absurdnú skutočnosť, že v prípade priznania predmetného nároku uplatňovaného žalobcom by tento získal 10.211,93 eur (5.159,71 eur - uplatnený nárok + 5.052,22 eur rozdiel medzi vyplatenou sumou žalovaného žalobcovi a uplatneným priznaným nárokom žalovanému). Táto suma by podľa neho bola neoprávneným majetkovým prospechom.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie je pre neho nezrozumiteľné, za nedôvodnú považoval námietku žalovaného, že v konaní nebol vypočutý on ani žalovaný poukazujúc na to, že na poslednom pojednávaní bol prítomný on aj žalovaný, teda mal možnosť sa vyjadriť aj obhájiť. Poukazoval na to, že niekoľkokrát žiadal o zdokladovanie dohody od žalovaného na sumu 5.000 eur a objasnenie, za akých podmienok vrátil auto, žiadal o vypočutie svojej matky, ktorá bola pri odovzdaní automobilu, poukazoval na to, že žalovaný mal k dispozícii leasingovú zmluvu, bol oboznámený, že auto je v leasingu, napriek tomu súhlasil s kúpou a zaviazal sa, že leasing prepíše na svoju osobu. Nebolo mu jasné, prečo žalovaný nevrátil vozidlo po dobe užívania 1 týždňa, ale užíval ho naďalej. Poukazujúc na skutočnosť, že matka žalovaného a žalovaný zdieľali spoločnú domácnosť s jeho nebohým bratom, keďže matka žalovaného mala partnerský vzťah s jeho bratom, preto žalovanému dôveroval a veril. Všetkým výhovorkám, prečo neprepíše leasing na svoju osobu. Po smrti brata žalovaný prestal platiť a taktiež nemal záujem vrátiť vozidlo. K nezhodám medzi nimi došlo aj z dôvodu, že po smrti brata žalovaný so svojou matkou z účtu jeho brata vybrali nemalú finančnú hotovosť bez akéhokoľvek súhlasu.

8. Stanovisko žalobcu bolo žalovanému doručené 16. 10. 2018. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p.

10. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je čiastočne nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a čiastočne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) C.s.p.

11. Rozsudok súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože z odôvodnenia nie je zrejماً úvaha, na základe ktorej súd dospel k záveru, že v danom prípade je predmetom konania žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie veci bez právneho dôvodu. Nie je z neho zrejماً úvaha, z akého dôvodu námietku žalovaného v konaní žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, ktoré konanie nemôže požívať súdnu ochranu považoval za nedôvodnú a napokon nie je z neho zrejماً úvaha, v akom rozsahu podľa záveru súdu je daný základ nároku žalobcu.

12. Odôvodnenie rozsudku je stručné, bez uvedenia záverov vyplývajúci ch zo zisteného skutkového stavu a závery sú tak nepreskúmateľné. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p.

13. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa § 214 ods. 1 C.s.p. ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitymnym rozsudkom.

15. Aj pre vyhotovenie medzitymneho rozsudku platí ust. § 220 C.s.p.

16. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. ust. § 220 ods. 2 C.s.p., pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je obrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vyporiada so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnením má byť prostriedkom kontroly, správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude skúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

17. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľné podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

18. Rozsudok súdu nemá vyššie uvedené náležitosti, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie predmetný nárok uplatnený žalobcom posúdil ako vydanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, tento jeho právny záver nie je správny, resp. je predčasný.

20. Z obsahu žaloby je zrejmé, že predmetom konania je vylúčený nárok - vzájomná žaloba pôvodne žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C/445/2015, ktorou sa E. D. ako žalobca domáhal voči Y. J. ako žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5.000 eur z dôvodu vrátenia časti kúpnej ceny za motorové vozidlo, prevod ktorého sa neuskutočnil. Žalobca (pôvodne žalovaný) vzájomným návrhom sa domáhal voči žalovanému (pôvodne žalobcovi) zaplata čiasťky 7.396,72 eur za používanie motorového vozidla po dobu 156 dní, v tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že žalobca zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva previedol svoje vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu F. R. na veriteľa ČSOB Leasing a.s. a nový vlastník prenechal titulom výpožičky dané auto do užívania žalobcovi, bez možnosti, aby ho tento prenechal inej osobe na dobu dlhšiu ako jeden týždeň, za ďalšiu nespornú skutočnosť považoval existenciu ústnej dohody medzi žalobcom a žalovaným, že žalovaný si od žalobcu pre vezme vozidlo F. R., žalobca vybaví oficiality spoločnosti ČSOB Leasing tak, že na žalovaného postúpi svoje zmluvné práva a povinnosti voči tejto spoločnosti, pričom žalovaný začal motorové vozidlo užívať 13. 09. 2013 a užíval ho do 15. 02. 2014. Zároveň konštatoval, že žalovaný žalobcovi postupne vyplatil čiastku 10.052,22 eur za toto obdobie; že spoločnosť ČSOB Leasing, a.s. so zmenou subjektu zákazníckej zmluvy nesúhlasila a medzi ČSOB

Leasingom a žalobcom došlo k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu k 13. 01. 2015 z dôvodu žiadosti dlžníka o predčasné splatenie záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy.

21. Na základe tohto skutkového stavu súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu.

22. Tento právny záver odvolací súd nepovažuje za správny.

23. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samotného začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neplatnosť právneho úkonu môže byť absolútna a relatívna, ktorá má v rámci bezdôvodného obohatenia len, ak bola uplatnená. Ide teda o dôsledky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia v prípadoch, kde jeho vznik má pôvod v občianskoprávnej zmluve a to buď neplatnej alebo zrušenej.

25. Za situácie, ak súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že medzi stranami sporu došlo k ústnej dohode, že žalovaný si od žalobcu prevezme vozidlo F. R. a žalobca vybaví oficiality v spoločnosti ČSOB Leasing tak, že na neho postúpi svoje zmluvné práva a povinnosti voči tejto spoločnosti, nemôže obstať záver súdu prvej inštancie o tom, že došlo k plneniu bez právneho dôvodu, pokiaľ žalovaný užíval vozidlo, ktoré mal v nájme od leasingovej spoločnosti žalobca, najmä za situácie ak konštatuje, že žalobca nebol oprávnený poskytnúť žalovanému vozidlo do užívania vzhľadom na podmienky vyplývajúce z leasingovej zmluvy na dobu dlhšiu ako jeden týždeň, pričom konštatoval, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu tejto povinnosti, ktorá by mohla mať za následok možnosť využitia sankčných dôsledkov zo strany leasingovej spoločnosti. Vychádzajúc z takto hodnoteného skutkového stavu sa javí, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu neplatnej zmluvy o výpožičke motorového vozidla.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje odvoláciu námietku o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie za dôvodnú.

27. Za nedôvodnú odvolací súd považuje odvoláciu námietku, podľa ktorej tým, že nevykonal výsluch žalobcu a žalovaného súd znemožnil žalovanému klásť otázky ku skutkovému stavu. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že žalobca a žalovaný boli osobne prítomní na pojednávaní dňa 05. 06. 2018, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol medzitymným rozsudkom o základe nároku, teda bez ohľadu na to, či súd vypočúval alebo nevypočúval niektorú zo strán sporu, žalovaný, resp. jeho právny zástupca mali možnosť klásť otázky, či žalovanému alebo aj žalobcovi ku skutkovému stavu. Navyše v zmysle § 195 ods. 1 C.s.p. súd môže nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak, postup súdu pri vykonávaní tohto dôkazu závisí od úvahy súdu. Samotná skutočnosť, že súd nevypočul stranu sporu sama osebe, teda bez ďalšieho neznamená odňatie možnosti konať pred súdom.

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. zrušil a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

29. Úlohou súdu po vrátení veci bude opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, pri rozhodovaní bude potrebné vychádzať zo záveru (pokiaľ nebudú preukázané iné skutočnosti), že predmetom konania minimálne za obdobie do oznámenia leasingovej spoločnosti, že nesúhlasí s prevodom práva povinnosti zo žalobcu na žalovaného ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy. Zároveň bude povinnosťou súdu sa vyporiadať s námietkou žalovaného, podľa ktorej konanie žalobcu spočíva v prenechaní motorového vozidla F. R., ktoré mal v užívaní na základe leasingovej zmluvy, tretej osobe - žalovanému na dobu dlhšiu ako jeden týždeň je v rozpore s dobrými mravmi, preto nemôže požívať súdnu ochranu. V tejto súvislosti bude potrebné posúdiť, či jeho konanie sa objektívne nejaví ako snaha získať finančné prostriedky, t.j. či bol oprávnený požadovať nájomné za užívanie osobného motorového vozidla. V tejto súvislosti bude podstatné posúdenie, aký bol úmysel

žalobcu v čase poskytnutia vozidla žalovanému na užívanie, t.j., či mal úmysel poskytnúť žalovanému vozidlo za odplatu (nájom) alebo nie (výpožička), pričom bude potrebné prihliadať na závery, ktoré vyslovil v tejto súvislosti v konaní sp. zn. 14 C/445/2015.

30. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, v prípade rozhodovania medzityčným rozsudkom, bude potrebné vyporiadať sa aj s rozsahom zodpovednosti žalovaného na vzniku bezdôvodného obohatenia. Následne bude úlohou súdu posúdiť, či žalovaným nežiadaná čiastka o vrátenie kúpnej ceny v časti nad 5.000 eur do vyplatenej sumy 10.052,22 eur vo veci sp.zn. 14C/445/2015, pri zohľadnení tvrdenia žalobcu (v tomto konaní žalovaný), že čiastku 5.052,22 eur nepožaduje od žalovaného (v tomto konaní žalobca) z dôvodu, že na tejto sume sa dohodli ako odplata za užívanie vozidla, nie je započítacou námietkou vo vzťahu k tvrdenému dlhu, ktorý je predmetom tohto konania.

31. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie sa v dôvodoch rozhodnutia vyporiada so všetkými podstatnými okolnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie (ne)dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku tak, aby rozhodnutie obsahovalo všetky náležitosti vyplývajúce z § 220 ods. 2 C.s.p., tak aby bolo preskúmateľné.

32. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).